

[Charlotte Antonsen]

Det hænger selvfølgelig sammen med, at vi generelt har en høj arbejdsløshed, og kvindernes erhvervsfrekvens er vokset meget i de senere år – den er nået helt op på 70 pct. Der er jo en kedelig tendens til, når vi har en høj arbejdsløshed, at det især er de dårligere uddannede, der bliver skubbet ud af arbejdsmarkedet eller ikke kan få beskæftigelse. Her er det jo rigtigt historisk – dvs. for de ældre generationer af kvinder – at der er mange, der kun har en grundskoleuddannelse. Derfor er det fuldstændig korrekt, at der er et stort problem for denne gruppe, som også er et specielt problem for kvinder.

Heldigvis har kvinderne i de yngre generationer så til gengæld selv taget fat på problemet og uddannet sig i dag meget bedre, end der har været tradition for tidligere. Så kvinderne er altså i gang med selv at løse dette problem.

I Venstre er vi også enige med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at de arbejdsmarkedsuddannelsesstilbud, vi giver de ledige, skal være forskellige, og de skal være afhængige af de lediges individuelle behov. Vi er også enige med fru Lilli Gyldenkilde og SF i, at UTB-ordningen tilsyneladende ikke er god nok. Det ser i hvert fald sådan ud, fordi beskæftigelsesfrekvensen er – i hvert fald i de forsøg, der har været – for lille, den er på 9-10 pct.

Naturligvis skal de eksisterende arbejdsmarkedsuddannelser hele tiden evalueres og forbedres, og det er også vigtigt at forsøge nye uddannelsesstilbud, og som det allerede har været nævnt, har man jo netop kørt et forsøg, der svarer til indholdet i dette beslutningsforslag. Her finder vi altså også, at det vil være fornuftigt at vente med at gøre ordningen permanent, til man ser, om forsøget falder heldigt ud, for det er jo helt afgørende for disse uddannelser, at de faktisk giver de ledige forbedrede muligheder for job.

Her kan jeg så slutte af med nogle principielle holdninger. Det kommer næppe bag på nogen, at Venstre mener, at de offentlige midler skal forvaltes fornuftigt. Det er klart, at hvis man lader de offentlige udgifter stige, stiger de økonomiske byrder for erhvervslivet. Dermed vil der blive skabt færre arbejdspladser. Det problem, fru Lilli Gyldenkilde har taget op, indeholder jo også et vigtigt menneskeligt aspekt, for hvad er det, de arbejdsløse ældre kvinder egentlig ønsker? Er det ekstra uddannelse, eller

er det måske ikke nærmere et rigtigt job? For regeringen har det været vigtigt at skaffe flere arbejdspladser, og derfor er det fortsat vigtigt for os at holde de offentlige udgifter i ro.

Niels Højland (FP):

Det er klart, at der er ingen, der vil bestride, at arbejdsløsheden er et problem, men det er også klart, at i et samfund som det danske vil arbejdsløsheden nok ikke helt kunne afskaffes. Det er klart, der skal skaffes flere arbejdspladser, så vi kan komme ned på et acceptabelt niveau af arbejdsløse. Der vil også kunne komme både flere mænd og kvinder i arbejde, især hvis erhvervslivets konkurrenceevne forbedres. Også her mener Fremskridtspartiet, at skattelettelser vil give den ønskede effekt; mange andre lappeløsninger, som der bliver lagt op til, vil kun gøre ondt værre. Derfor vil Fremskridtspartiet heller ikke kunne støtte forslaget her.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal i en vis forstand i hvert fald henholde mig til det, arbejdsministeren sagde, og jeg skal såmænd ikke gøre det så meget, fordi det er arbejdsministeren, der siger det. Når vi nu herinde i Folketinget har vedtaget en ordning – vi har oven i købet vedtaget, at vi skulle have 22, tror jeg, evalueringsforsøg eller noget i den stil – synes jeg faktisk, det er mere eller mindre uanstændigt ikke at afvente arbejdet. Jeg har været inde på det i en anden sammenhæng også, at vi er nødt til, hvis vi skal have mennesker til at arbejde kvalificeret med noget af det, vi sætter i gang, at afvente, at tingene bliver færdige.

Jeg vil sige, at en af Folketingets meget store principielle skavanker er, at man tror, man ændrer verden ved, at man siger 1. maj i stedet for 1. april eller 1. juni. Så mener man, man har gjort en stor indsats. Det er det rene, skære vrøvl. I de allerfleste tilfælde opnår vi kun at lave ravage i tingene ved altid at fremskynde dem. Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke står med et stort arbejdsløshedsproblem. Spørgsmålet er kun, hvordan vi gør det bedst, hvordan vi får løst det bedst. Jeg tror, at det nu drejer sig om at prøve på at få evalueret nogle af de ting, vi har sat i gang, og ikke inden vi er færdige med det straks at begynde at ændre på tingene, uanset vi godt kan se, at der er noget af det, der ikke fungerer godt. Det siger jeg natur-